

Avstrijo, tedaj postal prvi za cesarjem! Vojakov 8000 mož bo iz Bosne odpisanih na odpust tako, da ostane ondi le 32.000 mož.

Vnanje države. Sedaj vse gleda na Dunaj, ali bo res Bismark dognal zvezo Nemčije, Avstrije, Angleške in Turčije zoper Ruse, Francoze, Italijane in Dance. Ako se mu to posreči, potem stojimo pred strahovito vojsko! Pa res, drugače se tudi ne moremo znebiti prevelikih in večnih stroškov, katere Evropa žrtvuje vsako leto za vojaštvo! Srbi preustrojajo popolnem svojo vojništvo; jednako dela Bolgarija. Turški sultan je zopet v nevarnosti odstavljen in umorjen biti. Rusi porivajo vedno več vojske proti pruskej meji. Proti Turkmenom se je pričela vojska, prednja ruska straža je trčila na sovražnika in zgubila več mož. Angleži v Afganistanu so imeli zopet nesrečo; napali so jih sovražniki nagloma v soteski Suter-gardam, posekali mnogo vojakov in zaplenili blizu 100 oslov tovarnikov. V Afriki so bolj srečni ter so se polastili dežele ulovljenega Cetevoja. Pruska sodnija je zopet kardinala Ledobovskega, ki pa v Rimu pri papežu stanuje, obsodila na 2000 mark globe, ker je nekega ničvrednega dekana izobčil.

Za poduk in kratek čas.

Čuden par bočkorov ali šolnjev.

V Bagdadu, nekdanjem glavnom mestu arabskim kalifom, živel je svoje dni nek star in bogat trgovec, po imenu Abu-Kasem-Tamburi, ki je kot skopuh in škrtljavec bil razglašen do devete dežele. Pri vsem svojem bogastvu nosil je nekako staro-drevno haljino in dimlje ali široke pod kolenoma stegnene suknene turške hlače, na katerih se nič druga ni videlo, razve krpa na krpi. Kalpak (klobuk) imel je tako masten in pokvečen, da se ni moglo nikakor razpoznati, kake barve je bil takrat, ko je bil nov. Še kam bolj znamenitni, ko vsa druga oprava, bili pa so njegovi šolnji. Ljudje vstavljali so se na ulicah, čudili in smejali se strašanskim cipotom, s katerimi je deda komaj in nekako nevkretno kobacal. V podplate teh slaboglasnih bočkorov bili so okoli in okoli in poprečki veliki eveki zabiti; oglavi pa s krznino in in jirho po debelem zakrpani. Kajti za polnih 10 let ni ga bilo po celem velikem mestu Bagdadu skoro nijednega črevljarskega krparja, ki bi se ne mogel pohvaliti, kako je tudi on svojo umetnost in mojstersko izurjenost na njih poskušaval. Razumi se tedaj samo po sebi, da so bili ti šolnji silno težki, in da so ljudje, kedar so hteli izreči, da je kaka reč do samega šmenta abotna, in čez vso mero neotesana in telebasta, navadno rekli: „To je ravno tako, kakor Abu-Kasem-Tamburovi bočkori“.

Ko je ta mož enkrat po Bagdadskem velikem trgu korakal, opazi v nekejši štacuni nenavadno velike in lepe kristalne posode. „Kako so te kras-

ne posode v to štacuno zablodile? Njih posestnik morebiti sam prav nevé, kolikošna je to vrednost. Šel bom pitat. Ako nje prav po ceni dobim, bodo taki moje.“ Tako pogovarjaje se sam seboj stopi v štacuno, se v kratkem pogodi, plača, kar je kupec zahteval, in si nje dače na svoj dom odnesti. „Pri tem bo pač lep dobiček! Že vem komu bom to prodal. Poprej ko mesec dni preteče, dobim za to reč najmanje trogubni denar. Zdaj pa grem v dolge ulice k onemu štacunarju, ki raznovrstne dišeče tekočine prodava. Čul sem, da mu gre prav za gaber; upniki ga prehudo stiskujejo; pri tako zgodni priliki dobim za gotov cvenk teh dišav, kolikor hočem, in to po taki ceni, kakor bo se meni zahtelo.“ Tako se razgovarjaje pride do onega štacunarja in kupi čez 50 pintov najfinejše rožne vode za pol navadne cene. Hitro njo domu spravi, in napolni ž njo novokupljeno dragoceno posodo.

Poln radosti vsled srečne kupčije odloči se, svojemu revnemu trupu tudi enkrat nekaj aldovati, in zatorej se poda v kopališče, in sicer v ono, kder se je po 5 parah ali krajcarjih plačevalo. Ko se je v kopališču slačil, reče mu nek znanec iz šale, da je vendar že le tudi skoro čas onim ubogim šolnjem prizanesti in mir dati, in na tak način rešiti se splošnjega zasmehovanja in porogovanja. „O tej reči sem že sam včasih mislil“, odgovori Abu-Kasem-Tamburi, ali kedar jih zopet prav poglednem, zdi se mi, da še niso preslabi, in saj tudi ti sam vidiš, kaki so zdaj časi; nikjer ni vojske, ni kuge, da bi pomorila konči polovico ljudstva, da bi bar oni, ki bi preostali, kak novič več imeli. Ljudje se množijo do samega besa, kakor da bi se iz zemlje cimili, penez pa je od dne do dne menje in menje na svetu.“ Tako govoreč sleče se, poda v toplico in mrmra si na tihem: plačal bom svojih 5 par (novčičev), ali za to bom se tako dolgo umival in trl, dokler vse stare skorje se sebe ne sperem. Med tem, ko se je res dolgo in se vso močjo trl in pral, pride mestni kadija ali sodnik, sleče se tudi v tejšestji sobi in stopi v kopališče.

Ko se je naš stari trgovec konečno izkopal, izide, obleče si svojo nam že znano lepo opravo, svojih ljubih šolnjev pa ne najde, ampak mesto njih nekake druge nove in lepe. Domisli si, da mu je to za šalo storil oni prijatelj, s katerim se je poprej o šolnjih razgovarjal. „No! morem se mu lepo zahvaliti, kedar se zopet na njega namerim.“ Pri tem si nje obuje in odide veselo domu. Ko pa kadija iz kopelje pride, čisto ostrmi, videč mesto svojih novih šolnjev, celemu svetu znane Abu-Kasem-Tamburove. Hitro pošlje beriča za njim in ta pritira Abu-Kasema v sodnikovih šolnjih v sodnijo. Da bi kot javno izobličen tat ne dobil ktero stotino po poplatih, moral je na mah za kaznen toliko plačati, da bi si za one novce mogel čez tisoč parov novih šolnjev kupiti. Ko domu pride, ošteje poln pravične jeze svojim starim šol-

njem strašno predigo, zaželi njih k tri sto vragom, in njih nazadnje zabiti v mimotekečo reko Tigris. Potem si zdehne iz starih pluč, kupi si močne, čisto nove šolnje in počne moč in den razmišljavati, kako bi si izravnal pretrpljeno škodo.

(Konec prihod.)

Smešničar 39. Jurij in Miha, še nepoznana, sta prignala na sejem vsak svojega vola. Tu se spoznata in menjata z voloma. Jurij prišedši domov reče svoji ženi: "dnes sem pa dobro naredil, da sem svojemu volu odtrgani rog prilimal; sedaj imam drugega vola, ki ima zdrava obadva roga", in pri tej priči potegne z roko volu po hrbtu, ali o joj, naenkrat odpadne volu rep, ki je bil priliman. Tudi Miha pride vesel domov in začne ženi govoriti: "oj kako dobro je, da ima človek prebrisano bučo, davi sem volu odtrgani rep prilimal in ga na sejmu zamenil s popolnem zdravim volom", ali kako se prestraši, ko vola nekoliko za desni rog preme in mu ta v rokah ostane, ker je bil samo priliman! Tako sta obadva dobro naredila pa obadva bila ogoljufana. J. Zalokar.

Razne stvari.

(Ravnatelj dr. Elšnik) na mariborskem učiteljskem pripravništvu je odstavljen in mora iti v pokoj; namesto njega posluje začasno iz Švicarskega k nam v Avstrijo "prizvani" g. Ehrad, trd Nemec, ki ne zna besedice slovenski, tudi je imel uže sitnob zarad nemških nalog, koje je učencem za izdelovanje dajal n. pr. popis neke podobe predstavljajoče Lutera na "Wormskem zboru". O tem tujem stricu morajo naši poslanci vlado vprašati in sploh o čudnih razmerah na tem učilišču.

(Nesrečno z revolverjem igral) se je podučitelj g. K. pri sv. Barbari v Halozah tako, da je nekemu mlademu židovi iz Ptujja roko hudo ranil, dne 20. sept.

(Celjski dr. Nekerman) še ne more pozabiti narodne zmage pri volitvah, ker v malo dostojnih izrazih še javno po kavarnah jamra, da je Possegg propal ("diese Capacität" in se drsa po dr. Vošnjaku ("der sein Lebtage nie etwas gelernt") in baronu Gödlu ("der Consul war und natürlich nichts weiss"), kojega še vedno ne razločuje od Šmariškega grajščaka. Nemškutarija je vendar le okorna bolezen!

(Pošta v Slivnici) pri Mariboru se razpusti 1. oktobra t. l.

(Pomilostili) so svitli cesar Jakoba Ulago v Pečevniku pri Celji ter mu namesto smrti na vislicah odločili 20 let težke ječe.

(V Poličanah) je g. Kandolini na pošti oddal 1107 fl. da se pošljejo v Trst, poštni ekspeditor Gustav Gross pa je denarje ukradel in zaradi tega bil obsojen 1 leto v težko ječo. Tudi v Celji je ekspeditor všel z 865 fl.

(Nadučitelji imenovani) so g. B. Tramšek za Videm, g. A. Vidovič za Cirkovce, učitelj: g. J. Sorčan za sv. Jakob, podučitelj: g. Tomaž Romič za Ptuj, v pokoj stopi g. J. Brinšek, službeno doklado dobili so g. Gaš. Hrovat, g. Lovro Sipanec in g. Lovro Serajnik.

(Obsojen) Andrej Plevnik iz Podčetrka na 7 let v ječo, ker je bankovce delal in Jožef Žolgar, ker jih je izdajal, na 4 leta.

(Častno meščanstvo) podelila je Slov. Bistrica baronu Kubecku, c. k. namestniku štajerskemu.

(S cijankalijem zastrupil) se je slaboglasni graški rovar l. 1848. Friderik Benedetti. Da bi se veren, pošten kristijan kde pri zdravi pameti sam usmrtil, o tem pa nikder ne beremo.

(Pogorel) je Franc Rumpf v Slov. Bistrici.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Vizovišek 10 fl., Pražen 1 fl., Stoklas 4 fl.

(Spremembe v Lavantinski škofiji). Za konzistorijalnega svetovalca imenovan je preč. g. Aleksander Setznagel, opat benediktinov v Lambrechtu, in č. g. Fr. Ogradi, špiritual. Razpisane so fare Tinje, sv. Primon in Šoštanj do 3. novembra. Prozor v Šoštanju je č. g. Fr. Dovnik, ena kaplanija ostane izpraznjena.

(V duhovščini mariborske) prične se bogoslovsko leto s sv. eksercijami dne 2. okt. 1879.

(Nekriv) spoznan bil je pred okrožno sodnijo g. Rupnik v Mariboru zločinstva požiganja, česar ga je bil črevljar Galin dolžil.

Dražbe 27. sept. Ana Novinšek 960 fl. v Konjicah, Vincencij Rajč 1080 fl. v Ljutomeru; 29. sept. Franc Šober 6799 fl. v Dobrenji, Zefa Rupnik 1016 fl. v Konjicah; 30. sept. Peter Elšnik v Svičini 2161 fl. 1. okt. Janez Novak v Prošinu 3435 fl. Cecilija Krajcar v Ločah 790 fl. 3. okt. Franc Marko v Grasnici 7829 fl. 7. okt. Marija Mlakar v Golldorfu 700 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica	Rž	Jčmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . . .	7 80	4 90	4 60	2 60	4 90	4 80	4 80
Ptuj	7 50	4 77	4 20	3 —	5 —	—	4 40
Gradec . . .	9 24	5 40	7 36	3 10	5 53	—	6 28
Celovec . . .	8 58	5 40	5 66	2 64	5 35	—	—
Ljubljana . .	9 55	5 51	4 67	3 14	5 42	—	—
Varaždin . .	6 90	5 —	4 —	2 60	5 —	3 10	4 60
Dunaj } 100	11 86	8 82	9 75	6 22	7 25	6 85	—
Pešt } Klg.	11 74	8 7	9 —	6 05	6 87	4 65	5 —

Loterijske številke:

V Trstu 20. septembra 1879: 27, 50, 59, 86, 90.
V Lincu " " " " 1, 51, 7, 60, 52.
Prihodnje srečkanje: 4. okt. 1879.